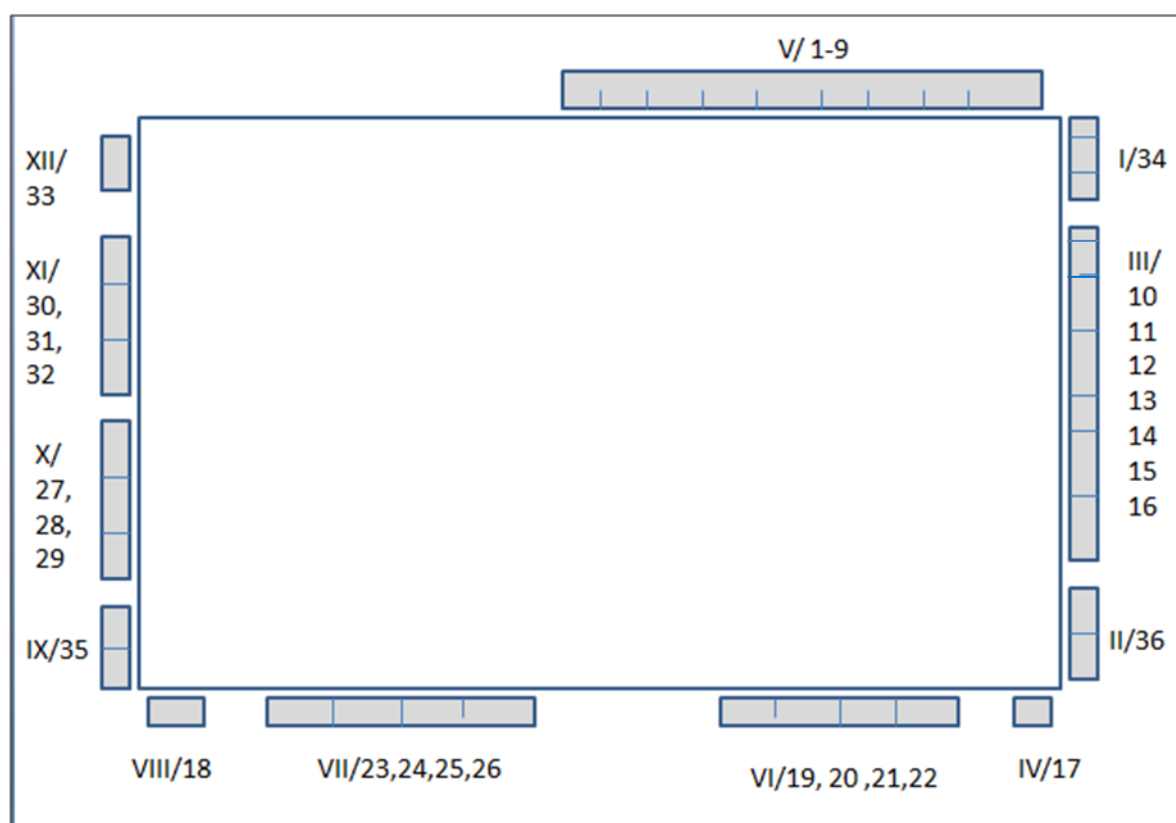

Opis przedmiotu zamówienia – dotyczy Części I**Przedmiotem zamówienia jest wykonanie konserwacji tkanin obiciowych ze ścian Kapitularza Archiwum Krakowskiej Kapituły Metropolitalnej**

Jedwabne obicie ścian Kapitularza Archiwum Krakowskiej Kapituły na Wawelu składa się z 53 różnowymiarowych brytów tkaniny przedstawiających różny stan zachowania (szczegółowy opis w załączniku nr.B).

Jest to 40 brytów stanowiących bezpośrednie obicie podzielone na XII ekranów oraz 13 brytów ponadwymiarowego fragmentu jedwabnego obicia ściennego.

Numery oznaczone cyframi od I-XII sugerują licznosc i rozlokowanie brytów tkaniny w obrębie kapitularza. Numery od 1-36 stanowią numerację wewnętrzną właściciela zabytków.

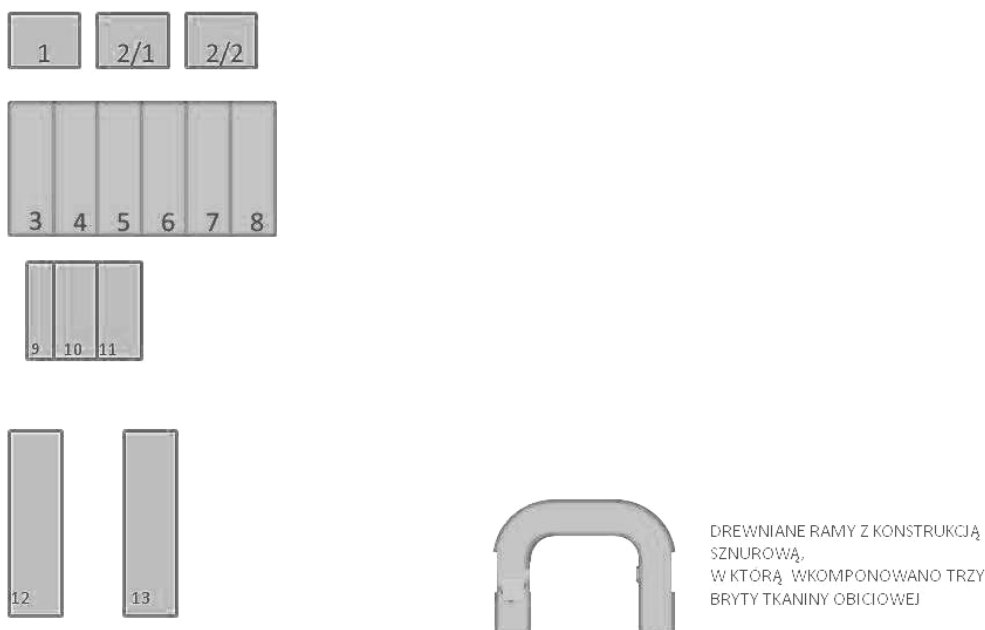

Rys. Schemat rozlokowania brytów stanowiących jedwabne obicie ścian Kapitularza.

Pomieszczenie Kapitularza w Archiwum Krakowskiej Kapituły Katedralnej na Wawelu

Przedmiotem konserwacji są także fragmenty ponadwymiarowego fragmentu obicia ściennego wykonanego z tej samej tkaniny podzielonego na analogiczne bryty stanowiącego za pewno pozostałość po instalacji tkanin na ścianach i manipulacjach w ich obrębie na przestrzeni czasu.

PONADWYMIAROWY FRAGMENT OBICIA 13 FRAGMENTARYZACJIE
ZACHOWANYCH BRYTÓW SZTUK + DREWNIANA KONSTRUKCJA SZNUROWA

Rys. Schemat ilości brytów stanowiących ponadwymiarowy fragment obicia ścian Kapitułarza.

Na proces konserwacji składać się będą następujące zadania:

1. Przygotowanie tkanin do konserwacji

W momencie przekazania obiektu do konserwacji poczynione zostaną prace przygotowawcze. Zgodnie z programem prac planuje się przeprowadzić udokumentowany demontaż obiektów i przygotowanie ich do konserwacji przez co należy rozumieć:

-Demontaż obicia na bryty (czyli podłużne demontowalne pasy), zebranie danych dotyczących montażu aby nie utracić kolejności usytuowania względem siebie. Wykonanie wykrojów założeń, zawinięć tkaniny. Nadanie konsekwentnego zapisu numerycznego wszystkim brytom i fragmentom ponadwymiarowego obicia. Naszycie numerów identyfikacyjnych na tkaniny.

Każdy obiekt zabytkowy przed procesem ingerencji w jego strukturę wymaga precyzyjnego przygotowania do zabiegów naprawczych. Zanim obiekt gotowy będzie do pracy konserwatorskiej niezbędne jest wykonanie szeregu prac wprowadzających:

1/ Podstawowym założeniem przygotowawczym jest odczyszczenie obiektów z warstw zalegającego kurzu przy użyciu miękkich pędzli i odkurzaczy z mikrokońcówkami z filtrem HEPA. Proces czyszczenia następuje przez syntetyczną drobnooczkową siatkę uniemożliwiającą usunięcie nawet drobnych elementów substancji zabytkowej.

2/ Kolejnym etapem pracy jest demontaż tkanin pomiędzy brytami oraz rozdzielnie warstw tkaniny na płaty z odjęciem podszewek i innych usztywnień zapewniających wiszącej tkaninie stabilność.

3/ Następnie każdy z 53 brytów tkaniny należy indywidualnie opisać i dokonać oczyszczenia z zalegających na powierzchni cer. Krytyczny stan zachowania wiąże się nierzadko z 70% pokryciem tkaniny "przehaftowaniami" dającymi efekt licznych nawarstwiających się cer, łat i napraw. Przygotowanie obiektu do czyszczenia na mokro wiąże się zatem z usunięciem wszelkich wtórnych naleciałości z tkaniny, w tym także cer, co oznacza żmudną wielogodzinną pracę nad każdym z brytów tkaniny.

4/ Tak oczyszczone tkaniny poddaje się ponownemu czyszczeniu mechanicznemu bezwodnemu usuwając wszelkie nawarstwienia i artefakty z wykruszonych nici i zalegającego brudu.

3. Odczyszczenie na mokro wraz przygotowaniem wszystkich brytów jedwabnej tkaniny obiciowej do czyszczenia na mokro

Przed procesem zanurzenia tkaniny w wodzie w procesie czyszczenia na mokro należy wykonać próbę stabilności barwników. W przypadku tolerancji barwników tkaniny na działania w warunkach wodnych wykonany zostanie zabieg przygotowania obiektów do czyszczenia na mokro- zabezpieczenie do prania na całej powierzchni tkaniny niefarbowaną jedwabną nicią na siatce poliestrowej w technice tzw. siatki konserwatorskiej i technice punktowej. Zabezpieczenie to wykonuje się na całej długości tkaniny unieruchamiając ją poprzez przytrzymanie luźno biegnących wątków, osnów, zabezpieczenie ubytków całkowitych. Wymienione prace należy wykonać w stosunku do wszystkich 53 brytów tkaniny.

Proces czyszczenia na mokro należy przeprowadzić w stosunku do wszystkich elementów tkanin w kąpeli wodnej w roztworze z wody demineralizowanej i detergentu niejonowego powierzchniowo czynnego o stężeniu dobranym proporcjonalnie do stanu zabrudzenia tkaniny. Z uwagi na słaby stan zachowania tkaniny i duże prawdopodobieństwo przelokowania luźno biegnących wątków należy zachować system czyszczenia natryskowo ssący przy zastosowaniu delikatnych pędzli. Następnie należy dokładnie wypłukać tkaniny w wodzie demineralizowanej. Partie zabrudzonej tkaniny w postaci zaplamień i zatłuszczeń, w zależności od ich pochodzenia, należy usunąć w odpowiednio dobranym roztworze ze środków powierzchniowo czynnych uwzględnieniem z czterochloroetylenem.

Każdy odczyszczony bryt należy odsączyć pomiędzy bibułami filtracyjnymi, ze szczególnym uwzględnieniem osuszenia partii ubytków całkowitych. Mokre tkaniny należy ułożyć i ustabilizować na stole z blatem szklanym. Zabieg ten pozwala na rozprostowanie załamanych podczas użytkowania partii tkaniny, jak również, na uregulowanie systemu osnów i wątków w układzie krzyżowym odkształconych w procesie użytkowania tkaniny czy przelokowanych po procesie czyszczenia.

Niektóre fragmenty obicia posiadają galony. Ważnym punktem tego zadania więc jest staranne ułożenie i napięcie metalowych galonów na płycie piankowej po czyszczeniu na

mokro w celu usunięcia ich deformacji. Konieczne jest napięcie galonów na kilka tygodni, aby trwale usunąć zniekształcenia.

Przygotowanie materiałów do konserwacji następuje poprzez:

- dekatyzację tkanin i przędzy jedwabnej,
- ufarbowanie tkanin jedwabnych dublujących oraz uzupełniających, podkładanych w miejscach ubytków całkowitych, na kolor zbliżony do tkaniny zabytkowej
- podbarwienie nici jedwabnych z serycyną (greży), nici z jedwabiu skręcanego i przędzy jedwabnej na odpowiednio dobrane kolory przy użyciu barwników metalokompleksowych do włókien białkowych.

4. Konserwacja właściwa tkanin obiciowych

Po usunięciu nawarstwień wynikających z procesu wtórnych reperacji obiekt przedstawia się w formie destruktu. To znaczy, że rozsypuje się i nie ma możliwości manipulowania nim na przykład podczas czyszczenia na mokro.

Wybrana metoda konserwacji ma na celu zadbanie zarówno o stronę techniczno-konserwatorską, jak i o formę estetyczną ukazującą odbiorcy najlepsze, właściwe dla danego rodzaju tkaniny walory artystyczno-estetyczne.

Oczyszczenie tkanin powinno przywrócić jedwabnym włóknom własności elastyczne, zaś prace rekonstrukcyjne podnieść walory ekspozycyjne, co ma duże znaczenie dla tkanin pokrywających ściany kapitularda.

Konserwacja zachowawcza wymaga zabezpieczenia obiektu przed dalszą destrukcją poprzez uregulowanie systemu osnowowo-wątkowego w układzie krzyżowym. Jest to także moment podłożenia tkanin uzupełniających ubytki w odpowiednio ufarbowanym kolorze. Konserwacja powinna przebiegać po uprzednim ustabilizowaniu tkaniny na jedwabiu technicznym spajającym tkaninę o rozluźnionej strukturze. Jedwab ten oddziela także w jasny sposób oryginał od konserwacji dając obraz wprowadzonych ingerencji naprawczych.

Konserwacja zachowawcza wiąże się zatem z:

- wprowadzeniem uzupełnień z jedwabnej tkaniny wyrównujących strukturę tkaniny,
- uregulowaniem systemu osnowowo-wątkowego,
- wprowadzeniem zabezpieczeń techniką punktową i techniką siatki konserwatorskiej jedwabną grezą w odpowiednio ufarbowanym kolorze.

Wprowadzenie konserwacji estetycznej wiąże się z odtworzeniem części struktury tkaniny w partii dekoracyjnej. Jest to istotne, gdyż założeniem konserwatorskim jest umożliwienie przywrócenia ścianom kapitularda ich integralnej części jaką są tkaniny obciowe i pokazania ich walorów estetycznych. Istotą konserwacji estetycznej jest zatem wprowadzenie jedwabnej przędzy (ufarbowanej w odpowiednim kolorze) w partii wątku lansowanego w szerokości tkaniny w skali 1:1 i gęściej przykrywając i wypełniając całkowicie tzw. dno tkaniny czyli część konstrukcyjną. Uzupełnienie brakujących wątków lansowania, pozwoli na odtworzenie pierwotnej kompozycji wzoru i znacznie podniesie walory estetyczne całości. Każdemu niezachowanemu wątkowi oryginału odpowiada zwielokrotniona grupa nici przędzy

jedwabnej wprowadzanej na potrzeby konserwacji estetycznej Aby związać nowowprowadzoną przędzę z tkaniną oryginalną, całość powierzchni obiektu powinna zostać przeszzyta regularnie prowadzonym ścięciem konserwatorskim tzw. siatka konserwatorską jedwabną grezą w odstępach co 3 milimetry.

Po konserwacji tkaniny należy połączyć ze sobą w większe kwatery instalowane na stałe w drewniane ramy w płycinach drewnianej boazerii.

Mając na uwadze dużą licznosc brytów tkaniny i wspólną technikę wykonania obligującą do oddania jednorodnie wykonanego zadania Zamawiający zwraca uwagę na to, że duża liczba konserwatorów podejmujących pracę przy 53 brytach tkaniny może przyczynić się do zindywidualizowania techniki,

Przedmiotem zamówienia z zadaniu dotyczącym konserwacji tkanin jest także wykonanie dokumentacji opisującej przebieg prac konserwatorskich i dokumentacji fotograficznej niezależnie do każdego brytu.

Dokumentacja fotograficzna powinna zawierać:

- fotografie przed oraz po konserwacji całości obiektu wykonane na płasko z oznaczonym numerem brytu tkaniny, co znajdzie odzwierciedlenie w zapisie fotografii w pliku źródłowym,
- fotografie w trakcie konserwacji, które powinny dokumentować efekty kolejnych etapów prac-zdjęcia powinny być oznaczone numerem brytu,
- fotografie i makrofotografie obrazujące zniszczenia i naprawy, oraz efekty prac przed i po konserwacji-zdjęcia powinny być oznaczone numerem brytu.
- fotografie wykonane pod mikroskopem powinny mieć naniesioną podziałkę wielkości i powinny być oznaczone numerem brytu.

Ostrość powinna być ustawiona na istotne cechy morfologiczne włókna lub charakterystyczne cechy reakcji chemicznych, Zdjęcia należy wykonać aparatem fotograficznym z matrycą min. 15 mln pikseli w formacie RAW. Wymaga się, aby fotografie były wykonane przy dużej głębi ostrości, dobrze oświetlone, kadrowane w taki sposób, aby zachować pion i poziom. W kadrze każdorazowo należy umieścić szary lub kolorowy wzornik koloru, z podziałką wielkości.

Pliki źródłowe ze zdjęciami w formacie TIFF lub RAW muszą być wykonane w jakości umożliwiającej wydruk w formacie min. 20 cm x 30 cm w rozdzielczości min. 300 dpi, minimalna wielkość matrycy powyżej 10 mln pikseli. Wymaga się, aby fotografie były wykonane przy dużej głębi ostrości, dobrze oświetlone, kadrowane w taki sposób, aby zachować pion i poziom. Zdjęcia z przeprowadzonej konserwacji, również te nie umieszczone w dokumentacji powinny być zapisane w osobnym folderze na płytach CD/DVD dołączonych do dokumentacji. W dokumentacji fotograficznej, fotografie z opisem należy wydrukować na błyszczącym papierze fotograficznym przy użyciu drukarki pigmentowej. Format zdjęć powinien być nie mniejszy aniżeli 10cm x 15cm.

Dokumentacja obejmuje oprawiony wydruk opisu przebiegu prac konserwatorskich: części opisowej, dokumentacji fotograficznej oraz dołączonej płyty CD/DVD. Dokumentacje

konserwatorskie powinny być przekazane do siedziby Zamawiającego w wersji papierowej i wersji elektronicznej w formacie *.pdf. doc. w ilości 3 egzemplarzy do każdego konserwowanego brytu tkaniny.

Każda ingerencja Wykonawcy w substancję zabytkową, wykraczająca poza program prac konserwatorskich, a niezbędna do przeprowadzenia prac konserwatorskich, wymaga uprzedniej konsultacji z Zamawiającym i uzyskania jego pisemnej zgody.

Wykonawca zobowiązuje się poinformować niezwłocznie Zamawiającego o każdej trudności powstałej w toku realizacji przedmiotu umowy związanej z jego realizacją zgodnie ze szczegółowym programem prac konserwatorskich, w szczególności Wykonawca zobowiązuje się poinformować Zamawiającego o każdym uszkodzeniu substancji oryginalnej obiektu powstałym w toku realizacji zamówienia.

Materiały użyte przez Wykonawcę do konserwacji ww. obiektów muszą odpowiadać co do jakości wymogom wyrobów przeznaczonych do stosowania w konserwacji obiektów zabytkowych, są materiałami odwracalnymi i ich użycie jest zgodne z szczegółowym programem prac konserwatorskich. Każde odstępstwo od wyżej wymienionej zasady wymaga pisemnej zgody Zamawiającego.

Wykonawca zobowiązuje się współdziałać z Zamawiającym podczas wykonywania zamówienia, w szczególności Wykonawca zobowiązuje się udostępnić Zamawiającemu na każde jego żądanie na każdym etapie realizacji zamówienia wszelkie informacje, dokumenty, materiały, które zostały użyte lub zostaną użyte do konserwacji, w tym udostępnić pomieszczenia, w których przechowywane są obiekty oraz przeprowadzana jest ich konserwacja. Ponadto, Wykonawca na każde żądanie Zamawiającego, w toku realizacji zamówienia, musi przedstawić bieżący zakres zrealizowanych prac konserwatorskich przy obiektach. Zamawiający dopuszcza dokonywanie w trakcie trwania prac zmian w szczegółowym programie prac konserwatorskich, o ile będą wynikały z przeprowadzonych wcześniej czynności i będą uzasadnione dobrem obiektu.

Zamawiający zastrzega sobie prawo dokonywania dowolnej ilości kontroli obiektów , warunków zabezpieczenia pracowni określonych w SIWZ przed rozpoczęciem prac i warunków przechowywania obiektów w trakcie trwania prac konserwatorskich. Wykonawca będzie zawiadomiony o zamiarze przeprowadzenia kontroli przez osobę wyznaczoną przez Zamawiającego na co najmniej 2 dni robocze przed datą kontroli. Koszty podróży osoby wyznaczonej przez Zamawiającego w celu kontroli obiektów pokrywa każdorazowo Zamawiający. W ramach niniejszego zamówienia do zadań oraz czynności Wykonawcy należeć będzie ponoszenie wobec Zamawiającego pełnej odpowiedzialności za realizację przedmiotu umowy, a także ponoszenie skutków prawnych oraz finansowych za istotne zmiany wprowadzone z własnej inicjatywy w trakcie realizacji zamówienia bez akceptacji Zamawiającego i/lub z naruszeniem obowiązujących przepisów prawa.

Wykonawca ponosi pełną odpowiedzialność za szkody spowodowane przez pracowników Wykonawcy oraz osoby, którymi Wykonawca się posłużył w trakcie realizacji niniejszej umowy.

5. Montaż tkanin w drewnianej boazerii

Do pochodzącej z 1903 r. i zachowanej do dziś aranżacji wnętrza kapitułarza użyto jedwabnego obicia. Obicie ściennie podzielone jest na ekrany składające się od jednego do dziewięciu brytów jedwabnego lampasu na przemian w kolorze zielonym i amarantowym. Ekrany różnej wielkości zmontowanych ze sobą brytów zostały wmontowane w drewnianą boazerię. Ich długość i szerokość jak również rozlokowanie w obrębie kapitułarza nakreśla rysunek z załączniku nr **B1**. Konstrukcję ekranów stanowiły drewniane listwy, do mocowania tkanin użyto natomiast kutych gwoździ. Instalacja wymaga połączenia brytów tkaniny w większe ekrany i przywrócenie ich w pierwotne miejsce eksponowania poprzez stałą instalację w boazerii ściennej kapitułarza z zachowaniem kolejności na podstawie opracowanej dokumentacji rysunkowej i zdjęciowej.